

Twentieth Sunday after Pentecost

Sunday of The Holy Fathers of the Seventh Ecumenical Council (787)

Commemoration of **The Holy Fathers of the Seventh Ecumenical Council** (787); Martyrs Probus, Tarachus, and Andronicus at Tarsus in Cilicia (304); Venerable Cosmas the Hymnographer, bishop of Maiuma (787); Martyr Domnina of Anazarbus (286); Saint Martin the Merciful, bishop of Tours (397).

25 October, 2020

Epistle reading from *The Epistle* [letter] of *Saint Paul the Apostle to Galatians* 1:11-19

- Gal 1:11** For I would have you know, brothers, that the gospel that was preached by me is not man's gospel.
- Gal 1:12** For I did not receive it from any man, nor was I taught it, but I received it through a revelation of Jesus Christ.
- Gal 1:13** For you have heard of my former life in Judaism, how I persecuted the church of God violently and tried to destroy it.
- Gal 1:14** And I was advancing in Judaism beyond many of my own age among my people, so extremely zealous was I for the traditions of my fathers.
- Gal 1:15** But when He who had set me apart before I was born, and who called me by His grace,
- Gal 1:16** was pleased to reveal his Son to me, in order that I might preach Him among the Gentiles, I did not immediately consult with anyone;
- Gal 1:17** nor did I go up to Jerusalem to those who were apostles before me, but I went away into Arabia, and returned again to Damascus.
- Gal 1:18** Then after three years I went up to Jerusalem to visit Cephas and remained with him fifteen days.
- Gal 1:19** But I saw none of the other apostles except James the Lord's brother.

Неділя Двадцята по П'ятидесятниці

Неділя Святих отців Сьомого Вселенського Собору (787)

Помин **святих отців Сьомого Вселенського Собору** (787); Мучеників Прова, Тараха і Андроника (304); Преподобного Косми, єпископа Маюмського, творця канонів (близько 787); Мучениці Домніки (286); Святителя Мартина Милостивого, єпископа Турського (близько 400).

25 жовтня, 2020

Читання *Апостола з Послання* [листа] *святого апостола Павла до Галатів* 1:11-19

- Гал 1:11** Звіщаю ж вам, браття, що Євангелія, яку я благовістив, вона не від людей.
- Гал 1:12** Бо я не прийняв, ні навчився її від людини, але відкриттям Ісуса Христа.
- Гал 1:13** Чули бо ви про моє поступовання перше в юдействі, що Божу Церкву жорстоко я переслідував та руйнував її.
- Гал 1:14** І я перевищував в юдействі багатьох своїх ровесників роду мого, будши запеклим прихильником моїх отцівських передань.
- Гал 1:15** Коли ж Бог, що вибрав мене від утроби матері моєї і покликав благодаттю Своєю, уподобав
- Гал 1:16** виявити мною Сина Свого, щоб благовістив я Його між поганями, я не радився зараз із тілом та кров'ю,
- Гал 1:17** і не відправився в Єрусалим до апостолів, що передо мною були, а пішов я в Арабію, і знову вернувся в Дамаск.
- Гал 1:18** По трьох роках потому пішов я в Єрусалим побачити Кифу, і в нього пробув днів із п'ятнадцять.
- Гал 1:19** А іншого з апостолів я не бачив, крім Якова, брата Господнього.

In commemoration of **The Holy Fathers**, an Epistle reading from *The Epistle* [letter] of *Saint Paul the Apostle to Hebrews* 13:7-16

Heb 13:7 Remember your leaders, those who spoke to you the word of God. Consider the outcome of their way of life, and imitate their faith.

Heb 13:8 Jesus Christ is the same yesterday and today and forever.

Heb 13:9 Do not be led away by diverse and strange teachings, for it is good for the heart to be strengthened by grace, not by foods, which have not benefited those devoted to them.

Heb 13:10 We have an altar from which those who serve the tent have no right to eat.

Heb 13:11 For the bodies of those animals whose blood is brought into the holy places by the high priest as a sacrifice for sin are burned outside the camp.

Heb 13:12 So Jesus also suffered outside the gate in order to sanctify the people through His own blood.

Heb 13:13 Therefore let us go to Him outside the camp and bear the reproach He endured.

Heb 13:14 For here we have no lasting city, but we seek the city that is to come.

Heb 13:15 Through Him then let us continually offer up a sacrifice of praise to God, that is, the fruit of lips that acknowledge His name.

Heb 13:16 Do not neglect to do good and to share what you have, for such sacrifices are pleasing to God.

A *Holy Scripture* reading from *The Gospel of Saint Luke the Apostle* 7:11-16

Luk 7:11 And it happened on the next day, He went into a city called Nain. And many of His disciples and a great crowd went with Him.

Luk 7:12 And drawing near the gate of the city, even behold, one having died was being carried out, an only son of his mother, and she was a widow. And a considerable crowd of the city was with her.

У помин **Святих отців**, читання *Апостола* з *Послання* [листа] *святого апостола Павла до Євреїв* 13:7-16

Євр 13:7 Спогадуйте наставників ваших, що вам говорили Слово Боже; і, дивлячися на кінець їхнього життя переймайте їхню віру.

Євр 13:8 Ісус Христос учора, і сьогодні, і навіки Той Самий!

Євр 13:9 Не захоплюйтеся всілякими та чужими науками. Бо річ добра зміцнити серця благодаттю, а не стравами, що користи від них не одержали ті, хто за ними ходив.

Євр 13:10 Маємо жертівника, що від нього годуватися права не мають ті, хто скинії служить,

Євр 13:11 бо котрих звірят кров первосвященик уносить до святині за гріхи, тих м'ясо палиться поза табором,

Євр 13:12 тому то Ісус, щоб кров'ю Своєю людей освятити, постраждав поза брамою.

Євр 13:13 Тож виходьмо до Нього поза табір, і наругу Його понесімо,

Євр 13:14 бо постійного міста не маємо тут, а шукаємо майбутнього!

Євр 13:15 Отож, завжди приносьмо Богові жертву хвали, цебто плід уст, що Ім'я Його славлять.

Євр 13:16 Не забувайте ж і про добродійність та спільність, бо жертви такі вгодні Богові.

Читання *Святого Письма* з *Євангелії святого апостола Луки* 7:11-16

Лк 7:11 Одного разу пішов Ісус у місто, що зветься Наїн; з Ним ішло багато учеників і сила народу.

Лк 7:12 Коли Він підходив до міської брами, аж ось винесли вмерлого, єдиного сина у своєї матері, а вона була вдова; і багато народу з міста йшли за нею.

>>

Luk 7:13 And when the Lord saw her, He had compassion on her and said to her, Do not weep.

Luk 7:14 And He came and touched the bier. And the ones who bore *him* stood still. And He said, Young man, I say to you, Arise!

Luk 7:15 And the one who was dead sat up and began to speak. And He delivered him to his mother.

Luk 7:16 And fear came on all. And they glorified God, saying, A great prophet has risen up among us; and, God has visited His people.

In commemoration of **The Holy Fathers**,
a reading from *The Gospel of*
Saint John the Apostle 17:1-13

Joh 17:1 When Jesus had spoken these words, He lifted up His eyes to heaven, and said, "Father, the hour has come; glorify Your Son that the Son may glorify You,

Joh 17:2 since You have given Him authority over all flesh, to give eternal life to all whom You have given Him.

Joh 17:3 And this is eternal life, that they know You the only true God, and Jesus Christ whom You have sent.

Joh 17:4 I glorified You on earth, having accomplished the work that You gave Me to do.

Joh 17:5 And now, Father, glorify Me in Your own presence with the glory that I had with You before the world existed.

Joh 17:6 "I have manifested Your name to the people whom You gave Me out of the world. Yours they were, and You gave them to Me, and they have kept Your word.

Joh 17:7 Now they know that everything that You have given Me is from You.

Joh 17:8 For I have given them the words that You gave Me, and they have received them and have come to know in truth that I came from You; and they have believed that You sent Me.

Лк 7:13 Побачивши її, Господь змилюсь над нею і сказав їй: не плач.

Лк 7:14 І підійшовши, доторкнувся до мар. Ті, що несли, стали, і Він сказав: молодече! Кажу тобі встань.

Лк 7:15 І мертвий піднявся та й став говорити, і віддав його Ісус матері його.

Лк 7:16 І на всіх напав страх, і славили Бога, кажучи: великий пророк настав проміж нас, і Бог зглянувся на людей Своїх.

У помин **Святих отців**,
читання з *Євангелії*
святого апостола Івана 17:1-13

Ів 17:1 Одного разу, звів Ісус очі Свої до неба і сказав: Отче! Прийшов час: прослав Сина Твого, щоб і Син Твій прославив Тебе,

Ів 17:2 Як Ти дав Йому владу над усякою плоттю, щоб усьому, що Ти дав Йому, Він дав життя вічне.

Ів 17:3 Це ж є життя вічне, щоб знали Тебе єдиного істинного Бога і Того, що Ти послав, Ісуса Христа.

Ів 17:4 Я прославив Тебе на землі, звершив діло, що Ти дав Мені, щоб Я вчинив;

Ів 17:5 І тепер прослав Мене Ти, Отче, у Себе тією славою, що Я мав у Тебе перше, ніж настав світ.

Ів 17:6 Я виявив ім'я Твоє людям, що Ти їх дав Мені з світу; Твої були, і Ти їх дав Мені, і вони слово Твоє зберегли.

Ів 17:7 Тепер зрозуміли вони, що все, що тільки Ти дав мені, є від Тебе;

Ів 17:8 Бо слова, що ти Мені дав, Я їм дав, і вони прийняли і зрозуміли істинно, що Я зійшов од тебе, і увірували, що Ти Мене послав. >>

Joh 17:9 I am praying for them. I am not praying for the world but for those whom You have given Me, for they are Yours.

Joh 17:10 All Mine are Yours, and Yours are Mine, and I am glorified in them.

Joh 17:11 And I am no longer in the world, but they are in the world, and I am coming to You. Holy Father, keep them in Your name, which You have given Me, that they may be one, even as We are one.

Joh 17:12 While I was with them, I kept them in Your name, which You have given Me. I have guarded them, and not one of them has been lost except the son of destruction, that the Scripture might be fulfilled.

Joh 17:13 But now I am coming to You, and these things I speak in the world, that they may have My joy fulfilled in themselves.

Ів 17:9 Я за них благаю; не за світ благаю, а за тих, що Ти дав Мені, бо вони Твої;

Ів 17:10 І все Моє Твоє, і Твоє Моє, і Я прославився в них.

Ів 17:11 І я вже не в світі, вони ж в світі, а Я до Тебе йду. Отче Святий! Збережи їх у ім'я Твоє, тих, що Ти дав Мені, щоб вони були одно, як і Ми.

Ів 17:12 Коли Я був з ними в світі, то беріг їх у ім'я Твоє; тих, що Ти дав Мені, Я охоронив, і ніхто не загинув з них, тільки син погибельний, щоб збулося писання.

Ів 17:13 Тепер же до Тебе йду, і говорю це у світі, щоб мали вони радість Мою у собі повну.

